

Libris .RO Stefanie Dahle

Respect pentru oameni și cărți

Zâna Căpșunica

În lumina soarelui

Vai de mine, ce vreme e afară! Picături mari de ploaie cad cu zgomot în grădina cu căpșuni. Peste tot sunt numai băltoace. Zâna căpșunilor, Căpșunica, sare dintr-o băltoacă în alta – pleosc, pleosc!

Dar gândăceii și melcii s-au refugiat pe frunze și pe firele de iarbă și sunt tare necăjiți.

De câteva zile, plouă întruna și Căpșunica începe să se îngrijoreze.

Apa a pătruns chiar și în ceainicul în care locuiește, iar picioarele îi sunt ude și reci ca gheața.

– Hapciu! strănută ea mereu. Hapciu!

Când, deodată...
Vai de mine! Văăăă!

Un șuvoi de apă uriaș a pătruns prin ciocul ceainicului, iar acum Căpșunica este udă leocă din cap până în picioare.

– Nu, nu și nu! strigă zănișoara căpșunilor scuturându-și apa de pe aripioare. Așa nu mai merge! M-am săturat – haptic! – nu mai pot să rabd nici măcar o zi! Iar bietecele mele căpșuni nici atât!

– Dar ce e de făcut? întrebă fluturașul Florio. Am putea încerca să construim un adăpost de ploaie, propune el, ștergându-și antenele cu o frunză moale.

